

SG/nv

SR. JOAQUIM MARTÍNEZ SÁNCHEZ, SECRETARI DE GOVERN DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

C E R T I F I C O: que la Sala de Govern, en la sessió que va tenir lloc el 14 de juny de 2022, va adoptar, entre d'altres, l'acord següent:

U. El ponent, el president, dona compte a la Comissió de la Sala de Govern de la proposició d'acord següent, en relació amb les diligències TS núm. 154/2020-P:

“Es dona compte de la consulta elevada a aquesta Sala de Govern per part de la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia (CRAJ) del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, en un escrit del passat 24 de maig de 2022, sobre la utilització de mitjans telemàtics en l'assistència a persones detingudes o investigades en dependències policials, amb motiu del comunicat emès pel comissari de Mossos d'Esquadra cap del Pla Operatiu ORIS dissenyat per fer front a la crisi sanitària generada pel SARS-CoV-2, que després de la publicació en el DOGC de la Resolució SLT/915/2022, de 31 de març, per la qual s'estableixen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, ha disposat suprimir el caràcter preferent de la utilització dels mitjans telemàtics en les actuacions policials de la PG-EM i de les policies locals de Catalunya, fet que suposa deixar sense efecte un comunicat intern anterior sobre aquest tema.

En l'escrit tramès, la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona sol·licita conèixer el criteri de la Sala de Govern amb relació a la procedència de la utilització de mitjans telemàtics en l'assistència de persones detingudes o investigades a la seu de les comissaries, en les actuacions que s'efectuïn en seu policial i, si és el cas, judicial, de forma ordinària i no vinculada a les mesures relatives a la pandèmia, sempre amb compliment de les garanties legals i sense perjudici de la necessitat de considerar els supòsits concrets.

No és la primera vegada que la Sala de Govern es troba en la tessitura d'haver de manifestar-se sobre l'ús de mitjans telemàtics per a la realització d'actes

judicials o policials pel que fa a persones sotmeses a diligències o procés penal, concretament sobre l'ús de la videoconferència com a eina idònia per assistir detinguts tant en seu policial com judicial, d'extraordinària utilitat durant el període àlgid de la pandèmia per COVID-19, en la mesura en què va permetre conciliar els drets de les persones detingudes amb els interessos d'una salut pública sotmesa durant mesos a elevadíssims riscos de contagi i índexs de letalitat que reclamaven de tots els poders públics una urgent contenció.

Precisament en la necessitat de conciliar interessos valuosos tan enfrontats, ja la Comissió constituïda en aquest Tribunal Superior per al seguiment de la crisi ocasionada per la COVID-19, en la reunió núm. 9 d'1 d'abril de 2020 (acord núm. 6.1) es va pronunciar sobre la conveniència de recórrer a la videoconferència o altres canals de comunicació anàlegs per dur a terme les compareixences policials o judicials de detinguts, recordant que: 1) Es tracta d'actuacions que poden comprometre drets bàsics de qualsevol detingut. Els drets que defineixen l'estatut del detingut tenen una intensa regulació processal (articles 520 a 527 LECr) i relleu constitucional evident (article 17 CE i 6.1.3c CEDH), de manera que qualsevol limitació o menyscapte compromet la validesa de l'actuació -ex article 238.3 LOPJ - (SSTEDH de 9/11/2018-Beuze c. Bèlgica - i de 13-11-2018-Simsek c. Turquia - reconeixen la violació de l'article 6.1.3 c) per defectes d'assistència lletrada; i STC 21/2018, de 5 de març, atorga l'empara per limitacions en l'assistència lletrada). 2) El garant últim de l'efectivitat de tots els drets del detingut és el jutge davant el que és conduït. Per tant, sobre aquest jutge pesa la càrrega de vetllar per la regularitat de l'acte processal que dirigeix, incloses les formalitats amb què s'hagi pogut materialitzar el dret a l'assistència lletrada.

Precisament perquè està en joc la llibertat de les persones detingudes i perquè és el propi text constitucional el que garanteix com a mecanisme de protecció l'assistència d'advocat al detingut en els termes que la llei estableixi (article 17.3, *in mori*, CE), ja en el nostre acord (núm. 36) de Sala de Govern de 3 de novembre de 2020 mostràvem les nostres reserves sobre la qualitat i el rang d'una resolució de l'autoritat sanitària (Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre -DOGC núm. 8259, de 30 d'octubre de 2020-) per a regular les condicions en què hagi de materialitzar-se l'assistència lletrada al detingut, com a garantia inherent a un dret fonamental del Títol I del text constitucional. Lògicament, manifestem ara reserves idèntiques pel que fa a la

Resolució SLT/915/2022, de 31 de març, per la qual s'estableixen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya -DOGC núm. 8639 d'1 d'abril de 2022-, que és la invocada pel responsable policial per modificar les circumstàncies de l'assistència lletrada a detinguts policials.

Com ja expressem en el nostre acord de 3 de novembre de 2020, aquesta Comissió de la Sala de Govern comparteix íntegrament les raons presentades en les resolucions de l'autoritat sanitària respecte a la màxima necessitat i urgència que s'esgrimia llavors per adoptar mesures sanitàries i socials estrictes encaminades a aconseguir la contenció dels contagis per la COVID-19 a Catalunya; tanmateix, com també advertíem llavors, aquelles restriccions en cap cas poden implicar cap minva dels drets constitucionals de les persones detingudes, ni en el seu tractament policial ni en el judicial, ni tampoc no limitar les competències del jutge d'instrucció per garantir aquests mateixos drets.

Certament, avui dia les condicions sanitàries i els riscos de contagi han variat substancialment, malgrat la qual cosa es manté inalterada la redacció de l'article 14 de la Llei 3/2020, de 18 de setembre, de mesures processals i organitzatives per fer front a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia, en allò que estableix la celebració d'actes processals preferentment mitjançant la presència telemàtica dels intervinents per garantir la protecció de la salut de les persones i minimitzar el risc de contagi, sense que el Govern d'Espanya, malgrat la clara millora de la situació sanitària, hagi fet cap declaració formal de finalització de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, tal com té en compte la Disposició transitòria segona de la llei esmentada.

No obstant això, la introducció de la preferència legal de realització dels actes de judici, compareixences, declaracions i vistes mitjançant presència telemàtica, té com a única justificació evitar els contagis COVID-19 (atès el títol de la Llei), i no la comoditat de les persones que intervenen en les declaracions, compareixences, judicis o vistes, ni el cost econòmic dels trasllats que imposi la seva realització presencial. A part d'això, no ha d'oblidar-se que les compareixences o assistència virtuals no venen sinó a exceptuar el principi d'immediatesa en tota la seva dimensió, inclosos els avantatges que reporta per a qui ha de prendre decisions o adoptar

estratègies defensives a partir del que s'ha vist i s'ha escoltat a cadascuna de les diligències a què assisteixi. No en va, el principi general que imposa la presencialitat en tota mena d'actes processals – que ha d'estendre's als preprocessals - es consagra en l'article 229.2 de la LOPJ en aquests termes "Les declaracions, interrogatoris, testimonis, acaraments, exploracions, informes, ratificació de les pericials i vistes s'han de dur a terme davant el jutge o tribunal amb presència o intervenció, si escau, de les parts i en audiència pública, excepte el que disposa la llei". En el següent epígraf es tracta la pràctica d'aquestes mateixes actuacions XXX a la videoconferència, però sempre que s'asseguri degudament la contradicció de les parts i se salvaguardin els drets de defensa.

Així doncs, i atès el que s'exposa, i pel que fa a respondre la consulta elevada per la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, pel que fa a l'ús de la videoconferència per fer l'assistència d'advocat a persones detingudes en escenari no vinculat a la pandèmia de COVID-19, la Sala de Govern només pot atènyer-se al principi general d'assistència presencial que es preveu a l'article 229.2 de la LOPJ, desenvolupat en termes més explícits en l'article 520.5, *in mori*, de la LECr quan imposa a l'advocat designat per a l'assistència l'obligació d'acudir al centre de detenció amb la màxima urgència, i en qualsevol cas dins de les tres hores; sense descartar la validesa de la videoconferència com a canal idoni per fer aquestes assistències sempre que es garanteixi la confidencialitat de les dades que consten en l'atestat policial, s'asseguri el caràcter reservat de l'entrevista prèvia i es faci en la seva plenitud el dret de defensa del detingut, l'aprovació del qual resulta sempre rellevant a aquest efecte.

Poseu aquest acord en coneixement de la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia (CRAJ) del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i del Consell General del Poder Judicial a l'efecte del seu control de legalitat, així com també del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, per a la seva participació als responsables policials. Comuniquen igualment aquest acord als jutges i magistrats i magistrades de l'àmbit d'aquest Tribunal Superior i al Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya".

Un cop sotmès aquest acord a la Comissió de la Sala de Govern, aquest s'aprova per unanimitat".

I PERQUÈ CONSTI i en compliment del que s'ha acordat, lliuro i signo aquest acord a Barcelona, en data de la signatura electrònica.

